

दक्षिणात् अथ्यं दक्षिण+प्रथमापञ्चमीसप्रत्यये आति ।
प्रथमाश्रयं दक्षिणशब्दाद्यं दक्षिणात् रमणीयम् आ-
गच्छति वसति वा ।

दक्षिणान्तिका स्त्री “वङ्गविषयेऽसौ समे कलास्ताच समे
सुनीरनिरलराः । न समात्र परान्त्रिता कला वेतालीयेऽन्ते
रलो गुरुः” इत्युपक्रमे “तृतीययुग्मदक्षिणान्तिका
समस्तपादेषु द्वितीयलः” छ० र० उक्तलक्षणे वेतालीयभेदे
मात्राद्वत्तभेदे । “समस्तपादेषु द्वितीयलः यदि तृती-
ययुक् द्वितीयमात्रातृतीयमात्राभ्यामेको गुरुश्चेत् शेषं
वेतालीयवत् तदा दक्षिणान्तिका नाम च्छन्द इत्यर्थः ।

दक्षिणापथ पु० दक्षिणा (आजन्तः) पन्थाः अथ समा० ।
देशभेदे तद्देशवर्णनं भा० व० ६१ अ० यथा

“एते गच्छन्ति बहवः पन्थानो दक्षिणापथम् । अथ-
न्तीसृक्षयन्तश्च समतिक्रम्य पर्वतम् । एष विन्ध्यो महा-
जैलः पयोणी च सप्तद्रुगा । आश्रमाश्च महर्षीणां
बहुभूलफलाश्रिताः । एष पन्था विदर्भाणामभी ग-
च्छन्ति कोयलाम् । अतः परञ्च देशोऽयं दक्षिणे दक्षि-
णापथः” । “दक्षिणापथजन्मानः सर्वे नरवरा-
न्मुकाः । गुराः पुलिन्दाः शवराश्चुका मद्रकैः सह”
भा० शा० २०७ अ० । “युयुधे पाण्डुराजेन दिवसं
गजुलातुजः । तं जित्वा स महाबाहुः प्रययौ दक्षिणा-
पथम्” भा० स० १० अ० । “तथापरे जनपदा दक्षिणा-
पथवासिनः । पाण्डुराश्च कैरवाश्चैव चोलाः कुल्यास्तथैव
च । सेतुका सख्यकाश्चैव कुपथाचारवासिकाः । नवराट्टा
माहिषकाः कलिङ्गाश्चैव सर्वशः । कालेराश्च सत्तमी-
कैराटव्याः शवरास्तथा । पुलिन्दा विन्ध्यमूषिका वैदर्भा-
दण्डकैः सह । कुलीयाश्च शिराचाश्च रूपसास्तापसेः
सह । तथा तैत्तिरकाश्चैव सर्वे कारस्तुरास्तथा । नासि-
काद्याश्च ये चान्ये ये चैवान्तरनर्मदाः । भातुकच्छाः
समाज्ञेयाः सह सारस्तैस्तथा । कच्छीयाश्च सुराष्ट्राश्च
आनर्त्ताश्चाहुर्देः सह” मत्स्यपु० । २दक्षिणास्थितमार्ग-
मात्रे पु० । “कण्ठाजिजानि धुन्तः स्वयमेव दक्षिणापथं
यान्ति” व्याश्र० श्रौ० ५।१।१२ । दक्षिणापथोऽस्यस्य
स्वामित्वेन आवासत्वेन सम्बद्धत्वेन वा ठन् । दक्षिणा-
पथिक तद्देशगन्धे तत्र वासिनि तत्सम्बद्धे च । “एते
चान्ये च बहुषो दक्षिणापथिकान् पथः” हरिवं० १।१०० ।

दक्षिणापरा स्त्री दक्षिणाया अपराया दिशोऽन्तराया दिक्
ऽनैर्धर्तकोणे “दक्षिणपूर्वस्यां दिशि दक्षिणपरस्यां वा”

व्याश्र० अ० ४।१।६ । २तत्संस्थिते त्रि० “एतदक्षिणापरे-
ऽध्वर्युः पूर्वोत्तरे यजमानः” कात्या० श्रौ० ८।५।१६ ।
दक्षिणायां परः । २यत्तत्पूर्वार्थद्वयदानरूपदक्षिणा
तत्परे त्रि० ।

दक्षिणाप्रवण त्रि० दक्षिणा (आजन्तः) दक्षिणस्यां प्रवणं
मिन्नम् । उत्तरापेक्षया दक्षिणतो निम्ने आह्लादिदेशे
“दक्षिणाप्रवणम्” कात्या० श्रौ० २२।१।६ । “दक्षिणाप्रवणं
देवयजनं भवति” कर्कः “शुचिदेशं विविक्तं च गोमयेनो-
पलेपयेत् । दक्षिणाप्रवणं चैव प्रयत्नेनोपपादयेत्” मनुः ।
“दक्षिणाप्रवणमप्यत्र परिश्रुते शुचौ देशे दक्षिणाप्रवणे
तथा” याज्ञ० आह्लादेशोक्तौ ।

दक्षिणाप्रष्टि पु० धुर्यामेक्षया प्रकटं देशमश्रोति प्र+अश-
क्तिच् प्रष्टो० दक्षिणा दक्षिणभागे प्रष्टिः वाह्यः । धुर्य-
मध्ये दक्षिणस्ये पुष्टाङ्गे प्रकटदेशस्ये वा अश-
भेदे “दक्षिणाप्रष्टिं जयो यस्त इति” कात्या० श्रौ०
१४।१।८ । “रथे तृतीयमश्वं युनक्ति धुर्यामेक्षया प्रकटं
देशमश्रोतीति प्रष्टिर्वाहो युग्मः” सं० व्या० । दक्षिणस्यां
स इव इति विपक्षे २दक्षिणस्ये प्रष्टिसदृशेऽप्ये च ।
“अथ दक्षिणा प्रष्टिं युनक्ति सव्यप्रष्टिं वा” शत० ब्रा०
५।१।४।८ । “प्रष्टिर्नाम पादलयोमेतो भोजनपाह्लादिका-
धारः” (तेषां) भा० ।

दक्षिणावन्ध पु० दक्षिणायां बन्धः अतुबन्धः । गृह-
स्यादीनां दक्षिणातुबन्धभेदे यथा “दक्षिणावन्धो नाम
गृहस्यब्रह्मचारिभिक्षुवैखानसानां कामभोक्षोपहृतचे-
तसामभिमानपूर्विकां दक्षिणां प्रयच्छतां दक्षिणावन्ध इत्यु-
च्यते” तत्त्वसारः ।

दक्षिणाभिमुख त्रि० दक्षिणा दक्षिणस्थानभिमुखमस्य ।
दक्षिणदिङ्मुखे । “दक्षिणाभिमुखो रात्रौ सन्ध्यायश्च
यथा दिवा” व्याश्रि० त० । दक्षिणासुखादयोऽप्यत्र ।
“आयुष्यं प्राङ्मुखो भुङ्क्ते यशस्यं दक्षिणासुखः” ।
“उदक्तेनैव विधिना निर्धमेत् दक्षिणासुखः” मनुः ।
“यद्देष्टुमिष्टामुङ्क्ते यद्भुङ्क्ते दक्षिणासुखः” मनुना
आर्क्षीयविप्रस्य तथा भोजनं निषिद्धम् । दक्षिणा दक्षिणस्यां
सुखम् । दक्षिणदिक्स्थे सुखे न० । “यमाश्वाङ्गं गदा-
आङ्गं दक्षिणासुखभोजनम् । न जीवतिपतृकः कुर्वाणो
जते च पितृहा भवेत्” त्रि० त० ।

दक्षिणामूर्त्ति(क) पु० दक्षिणा अतश्च नाम मूर्त्तिरस्य वा
रूपं संज्ञात्वात् न प्रवत् । शिवमूर्त्तिभेदे तद्व्याख्यादि